

ยิ่งกว่า‘เรยา’

ในช่วงนี้คงไม่มีชาวบ้านเฝ้าใจจะดังเท่าข่าวการร้องเรียนกระทรวงวัฒนธรรมให้จัดการละครเรื่อง ดอกส้มสีทอง ซึ่ง “เรยา” นางร้ายดาวเด่นของเรื่อง ทั้งโกหกหลอกลวง แบล็คเมลล์ มีมารยาที่สามเลี่ยมเกรียนบรรทุกไม่หมด มีฉากเลิฟซีนแทบทุกตอน ที่เลวร้ายที่สุดน่าจะเป็นเรื่องเรยาเป็นลูกที่เลว ใช้แม่ให้ปรนนิบัติพิศวีสารพัด แถมตำแม่ที่เป็นคนใช้ว่าทำตัวให้ตนตกต่ำ

ที่จริงในเรื่องนี้ ตัวละครที่เลวร้ายอีกตัวคือ เจ้าสัว (ซึ่งรับบทโดยคุณฉัตรชัย เปล่งพานิช) ตัวเองมากเมีย มากติดหนำไม่พอ แต่เมื่อภรรยาที่สามมีชู้ก็ฆ่าทิ้งโดยเอาไปทิ้งน้ำ แล้วลอยนวลไม่ต้องเข้าคุก แถมเวลาตายยังสบายเพราะตายด้วยโรคหัวใจเสียอีก

ผู้เขียนเห็นว่า จุดบกพร่องของการออนแอร์ละครเรื่องนี้ อยู่ที่เวลาที่ฉาย ที่จริงแล้วควรออกอากาศหลัง 4 ทุ่ม ซึ่งเป็นเวลาที่เด็กๆ เข้านอนกันแล้ว

ที่เห็นชัดเจนนก็คือ พรรคนะของสังคมไทยที่มีต่องานละครอยู่ว่า ยังไม่ยอมรับการสะท้อนภาพที่ชัดต่อจารีตประเพณีที่ยึดถือมาแต่เดิม เพราะยังมีละครเรื่องอื่นๆ ที่มีความ “ไม่ถูกต้อง” อยู่มาก แต่คนดูก็ “เลือก” ที่จะชอบหรือเลือกที่จะทน “เจ้าสัว” แต่ไม่ทน “เรยา” หรือเรื่องอื่นๆ เช่น เรื่องวนาลี ที่ดังพอๆ กับเรยาตอนนี้ ก็เป็นละครที่เสนอแนวคิดที่ขัดต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พระเอกนั้นตัวเองเป็นตำรวจแท้ๆ กลับร่วมมือกับพี่ชายลักพานางเอก (ที่อายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ) ไปกักขังหน่วงเหนี่ยวในกระท่อมโรแมนติคกลางป่า

หรือเรื่องเคหาสน์สีแดงที่ก็ดังตอนนี้เหมือนกัน คุณเสาวรสนางร้ายก็จิกตีทำร้ายร่างกายสาวใช้เหมือนไม่ใช่มนุษย์มันเหมือนกัน รวมทั้งละครเรื่องอื่นๆ ที่ชอบปล่อยบทผู้จัดทำร้ายคนจนได้งายๆ โดยคนจนก็ไม่กล้าเข้าโรงพักไปแจ้งความ

ละครที่เลวกว่าละครเรยาก็คือ พวกที่ชอบให้

พระเอกข่มขืนนางเอกแล้วนางเอกยังต้องมารักพระเอก และแต่งงานด้วย ซึ่งล้วนแต่เป็นละครดั่งแบบพลูแตกทั้งนั้น เช่น สวรรค์เบี่ยง ดาวพระศุกรี หรือพวกที่ชอบกักขังหน่วงเหนี่ยวนางเอก เช่น จำเลยรัก ที่แยรองลงมาก็คือ ตบ จวบ ซึ่งแยทั้งผู้หญิงผู้ชาย กล่าวคือฝ่ายหญิงไปทำร้ายร่างกายเขาก่อน ส่วนฝ่ายชายก็มาทำอนาจารผู้หญิงที่หลังที่แยรองลงไปก็คือพวกนางเอก นางร้าย ตบกันกระจายเพื่อแย่งผู้ชาย

สรุปก็คือว่า กระทรวงวัฒนธรรมจะเอาอะไรเป็นหลักในการจัดการกับละครเรื่องอื่นๆ เหล่านี้ นอกเหนือจาก “เรยา” โดยไม่ให้เป็นการจัดการแบบ “หลายมาตรฐาน”

ละครไทยทุกวันนี้มีความแรงหรือเวอร์มากขึ้น

ทุกวัน เพราะหากไปดูต้นฉบับนวนิยายในหลายเรื่อง ตัวพระตัวนางและนางร้ายก็ไม่มีทรนแรงขนาดนั้น นางร้ายก็ไม่ได้ร้องกรี๊ดๆ เวลาโกรธแต่สีสันของละครทุกวันนี้เป็นเพราะคนดูเริ่ม “ตือยา” หรือเปล่า ผู้ผลิตจึงเริ่มใส่สีสันมากขึ้น ให้คนดูสะใจมากขึ้นเนื่องจากวงการละครขาดพล็อตเรื่อง ในระยะยาวก็พอเอาได้เลยว่า เราจะมีละครที่ไปมากขึ้น รุนแรงมากขึ้น สิ่งที่เราควรแก้คงไม่ใช่การที่กระทรวงวัฒนธรรมไปประท้วงเป็นคราวๆ ไป

สิ่งที่ผู้ชมละครตั้งตารอ คงจะดูว่า “เรยา” จะจบอย่างไร จะลอยนวลไปพร้อมกับเงิน 20 ล้าน และคอนโดฯหรู หรือรับกรรมที่เลวร้ายตอนจบเฉกเช่นลูกกอดตัณญูและหญิงแพศยาควรได้รับ ถ้าจบแบบหลัง ผู้ผลิตก็คงได้รับการให้อภัย แล้วทุกคนก็อาจกลับมาเห็นว่าฉายตอน 2 ทุ่มครั้งดีแล้ว มีคติสอนใจดี

เอ๊ะ หรือว่าเราคนไทยแท้จริงแล้วเป็นคนมีหลายมาตรฐาน!

มังสรรพ์ ชาวสอาด